

Vydává
město Poběžovice
jako bezplatný výtisk.

Ročník 2018
číslo 5/2018
květen

Vydáno dne 23.5.2018

Vychází měsíčně

Zpravodaj pro občany Poběžovicka

Poběžovicko

Plzeňský kraj

Olympionička Beroušková navštívila základní školu

Zamyšlení

V úterý 17. dubna jsme v rámci školní akce „Den Země“ přivítali v naší škole **Kateřinu Berouškovou**, postřekovou rodáčku, účastnici běžeckého lyžování na OH 2018 Pchjongčhangu. Ve skupině návštěvníků byli jak žáci, věnující se různým sportům aktivně, tak i ti, kteří se o sport zajímají pasivně a chtěli si poslechnout zajímavé zážitky a zkušenosti nejen z Jižní Koreje.

První část Katka věnovala besedě, ve které mluvila o jejích začátcích ve sportu, především pak o lyžování, s nímž začala jako „profil“ až v 21 letech. Přesto už má v běžeckém lyžování tolik úspěchů. Větší část besedy věnovala samozřejmě zážitkům z Olympijských her. Mluvila o prostředí OH, o přípravě a tréninku v dení OH, o korejské kultuře i o několika zážitcích

během jejího pobytu v olympijské vesnici. Katka si s sebou přivezla vlastní lyžařskou výbavu, bez které se při jejích závodcích neobejde – sportovní kombinézu, lyže (zimní i letní kolečkové), lyžařské boty a speciální lyžařské hůlky. Nezapomněla i na různé „suvienyry“ z Koreje a podepsané kartičky pro děti. K tomu nesměly chybět nejrůznější tréninkové pomůcky. Ty si mohly děti vyzkoušet ve druhé části. Ta patřila ukázkám tréninku profesionálního sportovce. Žáci si vy-

zkoušeli několik balančních cvičení, se kterými soutěžili mezi sebou, s učiteli i s Katkou. Zajímavé cvičení bylo „cvičení s gumou“, ta se připevnila k zebřinám a žáci napodobovali pohyb rukou jako při běžeckém lyžování. Náročnost této aktivity byla na některých dost zřetelná.

V průběhu těchto cvičení bylo patrné, jak jsou naši žáci nadšení a jak si netradiční trénink užívají. Nakonec Katka názorně ukazovala jízdu na kolečkových lyžích a současně mluvila o správné technice jízdy i o tom, kde všude ji můžeme během tréninku potkat.

Na závěr našeho setkání nesmělo chybět společné foto a nespočet „selfie“, které si žáci pořídili. Katce moc děkujeme, že přijala naše pozvání, a do dalšího závodění ji přejeme mnoho úspěchů a hlavně pevné zdraví! *Mgr. David Vavřík*

Železným hasičem Poběžovic se stal Tonda Rendl

Čtvrtý ročník Poběžovického železného hasiče se konal v sobotu 28. dubna na náměstí Míru v Poběžovicích. Vše bylo nachystá-

no a připraveno, takže po 10. hodině bylo možno zahájit soutěž nástupem přihlášených soutěžících, kterých se letos sešlo 25. Podruhé byla tato soutěž zařazena do Chodské ligy v TFA soutěžích. Pořadatelé změnili oproti loňskému roku některé disciplíny a letošní ročník byl ještě o stupínek náročnější než ty předcházející. Nová byla disciplína postavení dvou žebříků k lešení, vylezení na lešení a vytažení vodou naplněného kanystru stejně, jako průlez s vodou naplněným kanystrem nízkým tunelem. Velkým problémem se pro některé závodníky stala 85 kilogramů těžká figurina nebo 3 metry vysoká zeď, kterou museli zdolat

za pomoci lana a z ní skočit do měkkého dopadistě. Trať byla enormně náročná, všichni soutěžící si museli sáhnout na dno svých sil, aby ji absolvovali až do konce. Sedm účastníků muselo vzdát, protože některá z překážek byla nad jejich síly. Při neúčasti loňského celkového vítěze Pavla Kouříka z JSDH Díly si pro trofej nevyšší doběhl gestárnoucí Tonda Rendl z SDH Česká Kubice, jehož čas 5:30,0 nikdo nepřekonal.

Na druhém místě se umístil časem 5:48,1 Jakub Kulhánek z SDH Tlumačov a na bronzový stupínek vy-

stoupal Robin Bureš z JSDH Cítoliby, který dosáhl času 6:11,4.

Závodníkům na závěr předali ceny pan senátor Jan Látko, starosta města Poběžovice Mgr. Hynek Říha a rovněž starosta obce Poběžovice u Holic, pan Vlastimil Voříšek.

Počasí bylo ideálně slunečné, o dobré jídlo a pití se starali místní hasiči na výbornou a organizačně vše šlapalo jako hodinky. Moderování se stejně jako v minulém roce ujal velitel místní JPO II, Petr Vejvančík a úkol se zhostil na výbornou, takže celá akce dopadla super a všichni, kdo přiložili ruku k dílu, včetně samotných závodníků zaslouží obrovskou pochvalu a poděkování.

VoK

Pomník Jana ze Šitboře je na důstojném místě

Sobotní odpoledne 12. května 2018 přilákalo do obce Šitboř více než dvě stovky návštěvníků, kteří se zúčastnili Česko-německé slavnosti u příležitosti odhalení památníku Jana ze Šitboře. Krátce po 14. hodině se k mikrofonu na šitbořské návsi postavil sta-

rosta města Poběžovice, Mgr. Hynek Říha, aby přivítal všechny návštěvníky akce. Uvedl, že slavnostní odhalení památníku nejvýznamnějšího šitbořského rodáka je možné díky obrovskému úsilí Spolku Mikuláš, jehož členové se podílí na současném rozvoji obce a mají

velký podíl i na realizaci pomníku. Poté přivítal mezi hosty pí Birgit Höcherl, starostku z partnerského města Schönsee a jejího kolegu Manfreda Dirschela z Weidingu. Dále pak starostu německé obce Seckach, kde žije většina původních šitboř-

Šitboř, Ješutbor, Ješutův Bor, Ujezd, Schittwa. Nejméně tolik názvů najdeme v písemnostech týkajících se současné části Poběžovic – Šitboře. Je to vesnice ulicového typu – cesta vedla napříč a kolmo na ni kostelík, presbytář na východ, loď na západ. Románská doba ukrytá kdesi v základech, torzo presbytáře – slavná gotika a baroko? Zatím jen nástava věže. Ale díky spolku Mikuláš (kež se mu daří) snad přibude i nová barokní baň, podobná té na Pivoni. Trosky té šitbořské jsou ještě vidět na fotografii z roku 1987.

Ujezd Šitboř – první písemný záznam pochází z L.P. 1248 – tehdy ves náležela k panství zemského hradu Starý Herštejn a zdejší držitel byl vlastně i jakýmsi správcem části kraje, a to té, kterou stačil objet „ujet vzdálenost“ na koni během jednoho dne. To bylo v době Přemyslovců. Farář zdejšího kostela jsou známi až z doby Lucemburků. Farní kostel je zmiňován v listinách, které se většinou týkaly hospodářských záležitostí, poprvé roku 1359. K farnosti patřivaly např. dědiny Zámělič, Vlkanov, Valtýřov a snad i Mnichov. Ale to už byla ves Šitboř i v úzkém kontaktu s augustiniány na Pivoni. Slavnost, která se na krásně upravené louce pod kostelem konala 13. května 2018 byla věnována autoru středověkého literárního díla český pozdější nazvaného Oráč a smrt. V 14. století se měl v této Šitboři narodit notář a spisovatel, který se zapsal do dějin literatury se jménem Jan a s příjmením ze Šitboře či z Teplé (dosud funkční klášter premonstrátů v Teplé, kterému patřily i dvě dosud nedaleko něho existující vsi – Velká a Malá Šitboř) a ze Žatce. V Žatci působil Jan už jako notář a odtud pak přišel do Prahy. Vedle „úřednické práce“ se věnoval i literatuře. Tehdy se v Čechách používaly tři jazyky: latina, čeština a němčina. Janova knížka Ackermann aus Böhmen je psaná německy, obdobný námet – tedy vztah člověka ke smrti rozebírá i český psaný veršovaný skladba Tkadlecěk, jejíž autor není známý a která vznikla přibližně ve stejném období.

Jana ze Žatce a jeho dílo ve zdejší Šitboři připomíná v současnosti velmi zdařilé dílo akademického sochaře a malíře, Jaroslava Sindeláře. Jan je tu zpodoběn tak trochu jako poutník, který nezapře gotického svatého Kryštofa např. z fresky v třeboňském kostele. Poutníka krácejícího od narození až k smrti, která ale může být i vysvobozením. Slavnost věnovaná odhalení tohoto pomníku byla skvěle připra-

pokračování na str. 2

ských obyvatel, p. Thomase Ludwiga a pana Franze Metschla, zástupce německých rodáků ze Sítboře. Za Spolek Mikuláš jmenoval p. Václava Kohouta a p. Ivo Dubského, tvůrce pomníku, akademického malíře a sochaře p. Jaroslava Sindeláře, z politiků pak Doc. PaedDr. Ilonu Mauritzovou, poslankyni Parlamentu ČR, Ing. Vladislava Vilímce, náměstka hejtmana Plzeňského kraje pro oblast kultury a památkové péče. Dále přivítal Mons. Františka Radkovského, emeritního biskupa plzeňského, p. Libora Bučka, administrátora Římskokatolické farnosti Poběžovice, zástupkyni Euroregionu Sumava, pí Pavlu Nýllovou, zástupce Ackerman-Gemainte z Bambergu a všechny hosty ze Seckachu. Mezi účastníky se později dostavil i zástupce Sudetoněmeckého krajského sdružení p. Bernd Posselt.

Tato akce, během níž byl odhalen samotný pomník Jana ze Sítboře, je současně chápána jako setkání českých a německých rodáků. Projekt byl podpořen v rámci programu CIL EUS Česká republika – Svobodný stát Bavorsko 2014-2020 a je spolufinancován Evropskou unií v rámci Dispozičního fondu.

Po úvodním slovu a představení hostů následovala oficiální část akce, během které vystoupili se svými projevy, které byly zároveň překládány do obou jazyků, zástupci české i německé strany. Krátký životopis Jana ze Sítboře a ukázka z jeho největšího díla "Ackermann aus Böhmern" („Oráč z Cech"), jednoho z prvních literárních děl napsaného v novodobé němčině (1401), které patří ke středověkým literárním klenotům německé středověké literatury, byly rovněž předneseny dvoujazyčně. Následovalo odhalení pomníku a jeho pozhledání, které provedl Mons. František Radkovský, emeritní bis-

kup.

Po oficiální části se přítomní odebrali do prostoru parku, nad kostel svatého Mikuláše, kde bylo připraveno posezení ve velkokapacitním stanu a občerstvení, o které se postarali členové SDH Poběžovice. Na pódiu ve stanu vystoupila nejprve německá dechová kapela z Dietersdorfu, kterou v podvečer vystřídal česká dechovka. Nejvytrvalejší hosté se tak mohli bavit téměř do půlnoci.

VoK

Průlet čarodějů Poběžovicemi a Májová zábava 2018

Dne 30. dubna proběhlo opět u hasičské zbrojnice tradiční slavnostní setkání májky a také se uskutečnil již šestý průlet čarodějů a čarodějnic městem Poběžovice.

Vše začalo v 16 hodin, kdy se malí čarodějové a čarodějnice sešli na parkovišti před školkou a společně se vydali za řádného povyku a rámusu naším městem. Před hasičskou zbrojnicí na ně čekalo pásmo her a dalších dovednostních disciplín. Zanedlouho poté již ale byla připravena májka, kterou tak mohly děti ozdobit barevnými pentlemi a vzápětí se objevil čaroděj Milan Bláha, který májku se svojí technikou za účasti poběžovických hasičů postavil.

Po zapálení hranice, která musela být z důvodu nadměrného sucha nižší a tentokrát bez čarodějnic, si děti mohly opět buřtíky a hned poté

začala kolem šesté hodiny večerní zábava s kapelou AGNES Rock, která hrála až do pozdních nočních hodin.

Účast byla nad očekávání hojná a doufáme, že všichni účastníci byli spokojeni a májovou zábavu si do sytosti užili. Příští rok se budeme opět na všechny těšit!

Děkujeme našemu spoluorganizátorovi, městu Poběžovice za finanční podporu celé akce, bez které by se zábava nedala uspořádat v takovém rozsahu. Děkujeme také všem členům SDH Poběžovice, žákům místní ZŠ a kamarádům, kteří přišli pomoci, bez nich by to nebylo ono. Děkujeme všem, 30. 4. 2019 se opět u hasičské zbrojnice sejdeme a svátek jara společně oslavíme!

Martin Kopecký

Budova městského úřadu mění "ošuntělý kabát"

Budova Městského úřadu Poběžovice již dlouhou dobu svou „opelichanou" fasádou patřila mezi ty objekty, které svým vzhledem žádnou čest městu nedělaly. Počátkem května se však „ledy pohuly." Vedení města zajistilo firmu, která okopala starou omítku na severní a západní stěně budovy, kde byla nedávno vyměněna okna a opatřila budovu zcela novou fasádní omítkou. Střed města se tak zbaví jednoho objektu, který připomínal svým vzhledem doby dávno minulé a hyzdil městskou památkovou zónu. Bohužel těch objektů je zde více, ale ty jsou ve vlastnictví soukromých subjektů a záleží pouze na nich, zda investují do zlepšení jejich venkovního vzhledu, či je ponechají i dále napospas zubu času...

VoK

vená. Přišlo i přijelo mnoho lidí z obou stran hranic. Bohužel – jen těch řečníků bylo až nadbytek. A navíc – opakování je sice matka moudrosti, ale na druhé straně: mnoho řečníků, posluchačova smrt.

Marie Špačková

Režisér Vorlíček slaví v H. Týně

V sobotu 9. června se na Státním hradě a zámku Horšovský Týn uskutečnil setkání s významným českým režisérem Václavem Vorlíčkem ku příležitosti jeho 88. narozenin. V rámci oslavy proběhne i slavnostní přejmenování Zámeckého kina na Zámecké kino Václava Vorlíčka. Svou účast potvrdili například Jan Kraus, Ivana Chýlková, Jana Nagyová, Marek Brodský, Jaroslava Křetšchmerová a mnozí další.

Vstupenky na událost budou k prodeji na pokladně zámku v den konání akce od 9.00 hodin. Cena vstupného činí 60 Kč. Akci pořádá Mezinárodní filmový festival pro děti a mládež Juniorfest ve spolupráci se Státním hradem a zámek Horšovský Týn a Národním památkovým ústavem.

Panorama událostí

Pracovníci Služeb města Poběžovice se kromě maximálního úsilí při sekání rychle rostoucí trávy intenzivně věnovali přípravě prostoru kolem nově vybudovaného pomníku Janu ze Sítboře, přímo v jeho rodišti. Zde byla zatrubněna část příkopu, opraven propadlý propustek pod vjezdem na soukromý pozemek a zlikvidována stará plechová čekárna, na které se již podepsal zub času. Na novém místě, na vybetonovaných základech byla umístěna nová dřevěná čekárna, kterou vyrobila firma Střechy ZAKO, Poběžovice. Čekárna je ohraničena obrubníky a podlaha je ze zámkové dlažby. Dále zde byla vyhloubena, zpevněna šterkem a zatravněna příjezdová cesta nahoru nad obec, za zahrady.

Velký kus práce byl udělán v místním parku, kde byly vykáceny husté nálety a dlouhodobě navážena zemina, která byla technikou urovnána a celkový vzhled této části obce se naprosto změnil.

Pracovníci města se rovněž zapojili do prací na všech dětských hřištích (v Sítboři, Zámělicích, Ohnišťovicích a Sedlecích), kde vykopali dopadové plochy pro herní prvky, vyplnili a zarovnali je kačirkem. Bude ještě nutno tyto plochy ohraničit obrubníky z opracovaných klad.

VoK

6.6. - 19.6.2018

www.dobrakartacoop.cz

DOBRÉ NÁKUPY s Dobrou kartou

APETITO
• smetanové
• šunka
150 g

22⁹⁰

+ 400 bodů

15,27 Kč/100 g

MÍŠA
• tvaroh 55 ml
• višně 55 ml
• termix kakao 45 ml

9⁹⁰

+ 400 bodů

od 22 Kč/100 ml

PODĚBRADKA
• Citron
• Pomeranč
PET
1,5 l

8⁹⁰

+ 200 bodů

5,93 Kč/l

Krahlík
SALÁM ŠUNKOVÝ TOČENÝ KRAHLÍK
100 g

10⁹⁰

+ 400 bodů

Maso West
KLOBÁSA OSTRAVSKÁ
100 g

11⁹⁰

+ 580 bodů

KORUNNÍ
• jemně perlivá
• neperlivá
PET
1,5 l

7⁹⁰

+ 200 bodů

5,27 Kč/l

BRANÍK VÝČEPNÍ
SVĚTLÝ
PET
2 l

27⁹⁰

+ 400 bodů

13,95 Kč/l

MILA
50 g

8⁹⁰

+ 200 bodů

17,80 Kč/100 g

NESCAFÉ
• Classic
• Classic Crema
200 g

89⁹⁰

+ 2 000 bodů

44,95 Kč/100 g

SILAN
• Blooming Fantasy
• Fresh Joy
• Magic Affair
170 g

94⁹⁰

+ 1 000 bodů

55,82 Kč/100 g

NAKUPTE VÝHODNĚ S DOBROU KARTOU OD 14. 5. - 31. 8. 2018

DÓZA PLASTOVÁ
CULINARIA červená
800 ml

19,90 Kč

+ 4 999 bodů

Obvyklá cena 54,90 Kč

DÓZA PLASTOVÁ
CULINARIA červená
275 ml

9,90 Kč

+ 3 999 bodů

Obvyklá cena 29,90 Kč

DÓZA PLASTOVÁ
CULINARIA červená
500 ml

9,90 Kč

+ 3 999 bodů

Obvyklá cena 39,90 Kč

DÓZA PLASTOVÁ
CULINARIA červená
1,4 l

19,90 Kč

+ 5 999 bodů

Obvyklá cena 79,90 Kč

DÓZA PLASTOVÁ
CULINARIA červená
2,3 l

19,90 Kč

+ 6 999 bodů

Obvyklá cena 99,90 Kč

Uvedená nabídka platí ve vybraných prodejnách COOP ZKD Sušice od 6.6. do 19.6.2018 nebo do vyprodání zásob.

2. kolo Chodské ligy v disciplínách TFA – ohlédnutí

2. kolo Chodské ligy v disciplínách TFA je za námi, na úvodní straně a zde přinášíme malé ohlédnutí, jak vše probíhalo a jak vše dopadlo.

1. kolo se uskutečnilo 7. dubna 2018, kdy proběhl závod „Výstup na věž“, který pořádá SDH Domažlice. Po krátké přestávce se 28. dubna 2018 setkali závodníci opět po roce v Poběžovicích, kde proběhl za velmi slunečného počasí již 4. ročník soutěže Poběžovický železný hasič, který je již podruhé součástí Chodské ligy v disciplínách TFA. Letošní ročník byl zase trochu jiný. Jelikož nás v říjnu tohoto roku čeká mistrovství ČR v disciplínách TFA, které se bude konat na domažlickém náměstí, snažili jsme se i kola Chodské ligy přizpůsobit tak, aby

se jednotlivými disciplínami tomuto závodu přiblížily. Závodníci tak museli absolvovat například vytažení závazí na dvoupatrové lešení, prolézt se závazím tunel, nebo překonat tři metry vysokou bariéru. Dle vyjádření závodníků po absolvování trati byla její náročnost opět o něco vyšší a na výsledkové listině to bylo znát. Důležité je, že každé místo má svoje zvláštnosti, v Poběžovicích například výstup po schodech, nebo sklon náměstí a to všechno dělá závod specifickým a osobitějším.

Chtěli bychom moc poděkovat závodníkům, kteří mnohdy vážili dalekou cestu do Poběžovic a závod absolvovali. Všichni závodníci si za svou účast zaslouží, že se do závo-

du přihlásili a zkusili si sáhnout na dno svých sil.

Chtěli bychom taky poděkovat sponzorům, firmám DSD Metal s.r.o., Vochoc, Dräger, pivovaru Chodovar za podporu, HZS Plzeňského kraje za materiální zabezpečení a zejména senátoru Janu Látkovi a městu Poběžovice za záštitu, finanční podporu a možnost pořádání závodů v srdci Poběžovic. Největší poděkování ale patří členům SDH Poběžovice, členům SDH Drahotín, kamarádům a známým, klukům, kteří jsou součástí Chodské ligy za to, že každý dal ruku k dílu a závod se uskutečnil. Děkujeme, moc si každé podpory vážíme!

Martin Kopecký

Návštěva ze Švýcarska se blíží

Vážení občané, ve dnech 14. 6. až 17. 6. 2018 přijede do Poběžovic návštěva z partnerské obce Radelfingen ze Švýcarska. Návštěva se uskuteční u příležitosti 20. výročí uzavření partnerství.

Pro přátele bude připravený zajímavý program a několik společných vyletů a posezení. Přijměte naše srdečné pozvání a přidejte se k nám v pátek 15. 6. 2018 od 19:30 hodin, kdy si společně posedíme ve stanu před hasičskou zbrojnicí a strávíme zde, za doprovodu hudby, dobrého jídla a pití, příjemný večer s našimi švýcarskými přáteli. *Přípravný tým*

O svatém Janu Nepomuckém aneb o poněkud zapomenutých slavnostech

Ve stejné době, kdy žil Jan ze Sítboře (ze Žatce či z Teplé) působil u dvora pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna i generální vikář a notář Johnánek z Pomuku, později nazývaný Jan Nepomucký. Ten se stal obětí politického boje mezi králem Václavem IV. a arcibiskupem. Jeho tělo však skončilo ve Vltavě už v roce 1393, zatím co Jan ze Sítboře zemřel pravděpodobně kol. r. 1414. Ale i Jan Nepomucký, jak jistě všichni poběžovičtí ví, má tu svůj památník. Jan Nepomucký sice v Poběžovicích nikdy nebyl, ale jeho velkým cítelem byl tehdejší majitel hradu Ronšperk, Wunschwitz. Ten si sem přivedl pozdějšího slavného sochaře Jana Brokofa, který zde vytvořil sochu Wunschwitzova oblíbence. Ta stojí přímo u kostela Nanebevzetí Panny Marie na poběžovickém náměstí. O její poslední restauraci se také zasloužil akademický sochař a malíř Jaroslav Sindelář. Socha stojí v Poběžovicích údajně od roku 1682, její kovová replika pak na Karlově mostě od roku 1683. Když se otevřely hranice a Poběžovice se staly mimo jiné i partnerským městem města Schönssee, konaly se v Poběžovicích Česko - bavorské slavnosti na počest Jana Nepomuckého. Zároveň bylo při nich vzpomínáno i na Richarda Coudenhove Kalergi, který byl otcem myšlenky na spojení evropských demokratických států k boji proti fašismu a nacionalismu. Bohužel – jako spousta krásných ideálů i tento byl po válce zneužit různými nacionalistickými skupinami. A tak slavnosti v tichosti zanikly. *MS*

Ve Vranovské ulici vyrůstá rodinný dům

O tom, že se v Poběžovicích nejen bourají staré domy, ale také staví nové, nás ujišťuje vznikající novostavba rodinného domu ve Vranovské ulici. Na parcele p.č. 336/1 se rozhodli vybudovat dům její současní vlastníci.

VoK

V Ý Z V A

Organizace Paměť národa chystá na podzim putovní výstavu „**KDYŽ SPADLA ŽELEZNÁ OPONA**“.

Tato výstava má za cíl přiblížit život v pohraničí ve druhé půli 20. století skrze příběhy pamětníků.

Tato organizace hledá pamětníky, jejichž život poznamenala jakýmkoli způsobem, existence železné opony. Vzpomínky pamětníků natočí na audio či video záznam ve studiu v Plzni. Zájemci se mohou hlásit v MKIS Poběžovice nebo na tel.: 730 890 861.

Dukla aneb dva pomníky

První světovou válku a vznik Československa spojují kromě politiků, kteří bojovali za vznik nového státu především na poli diplomacie i legie, které byly předchůdci čsl. armády. Druhou světovou válku a Československo pak reprezentovali kromě exilových vlád a domácího odboje i čeští a slovenští vojáci bojující jak na západní tak na východní frontě. Poběžovice či vlastně Ronšperk osvobodila sice „západní“ armáda, ale ani bojovníci z fronty východní nebyli na bývalém okrese Horšovský Týn, do kterého patřily Poběžovice do r. 1960, zapomenuty. Stačí si udělat výlet do Srb či do Mezholet. V obou těchto obcích najdeme jména těch, kteří položili své životy, když pod velením nejprve Jana Kratochvíla a pak pod generálem Ludvíkem Svobodou, zemřeli hlavně v bojích Karpatsko – dukelské operace. A jak se tyto pomníky do oněch obcí dostaly? Obě obce dosílili v letech 1945 - 46 právě příslušníci čsl. brigád, tj. hlavně Volňáci, kteří spolu bojovali s Rudou armádou až do konce války na čsl. území. A právě ti pak vybudovali v obou obcích památníky svým padlým příbuzným a kamarádům. *MS*

KULTURNÍ AKCE

1.6. Vítání letní sezony

19:30 Koncert „S hudbou napříč staletími“ kapely Ventus. Posezení pod širým nebem v zámeckém parku. Přijďte s námi přivítat letní sezónu.

22.6. Letní promítání pod nebem

20:00 nádvoří před MKIS.

29.6. Hurá na prázdniny

17:00 Zábavné odpoledne pro děti a rodiče v parku a večerní promítání před MKIS.

Pořádá: MKIS ve spolupráci s MŠ, ZŠ a Vinotékou Poběžovice.

Občerstvení na akcích zajištěno!

Plán svozu komunálního odpadu

ROK 2018

Poběžovice:

červen: 6.6., 20.6.,

červenec: 4.7., 18.7.,

srpen: 1.8., 15.8., 29.8.,

září: 12.9., 26.9.

Ostatní obce:

červen: 5.6., 19.6.,

červenec: 3.7., 17.7.,

31.7.,

srpen: 14.8., 28.8.,

září: 11.9., 25.9.

Mizí další nevzhledný dům

Nový majitel domu č.p. 137 na Spojeneckém náměstí, který je zároveň majitelem sousední nemovitosti, se vzhledem ke špatnému stavu budovy rozhodl ji zbourat. Demoliční práce postupují sice pomalu, ale jistě vpřed a zanedlouho nebude po tomto objektu ani památka... *VoK*

VZPOMÍNKA

*Tolik jsi život miloval
a chtěl tu s námi být,
osud však krutý byl
a nenechal Tě žít.*

Dne 1. května 2018 uplynulo
16 let, kdy nás navždy
opustil

pan
Josef Timura.

S láskou a úctou vzpomínají
manželka a dcery s rodinami.

Dne 20.5.2018 uplynulo
smutných **10 let** ode dne,
kdy nás navždy opustil

pan
Vladimír Čada
z Poběžovic.

Stále vzpomínají
dcera Marie Cadová
a syn Jiří s rodinou

*Čas mírní bolest,
ale nedá zapomenout.*
Dne **20. května 2018**
uplynulo **11 let**,
kdy nás opustil

pan
Vít Brabec.

Stále vzpomínají
manželka a děti
s rodinami.

POBĚZOVICKO – vydává město Poběžovice, nám. Míru 47, 345 22 Poběžovice, IČ:00253669, tel. 379 497 281, fax: 379 497 211,

e-mail: tajemnik@pobezovice.cz, web: http://www.pobezovice.cz * Periodický tisk územního samosprávného celku * Redaktor:

Vojtěch Kotlan * Vydavatel si vyhrazuje právo na jazykovou úpravu. Názory vydavatele se nemusí shodovat s názory autorů příspěvků.

Tisk: Plzeňská knihvazba Domažlice – náklad 750 výtisků - vychází měsíčně * ZDARMA*

Uzávěrka pro příjem příspěvků do příštího čísla je 20.6.2018 * Reg. číslo: **MK CR E11530**

Názor občanky Poběžovic k dokumentu Sociální jízda

Dne 28.4.2018 vysílala Česká televize dokument Sociální jízda o Poběžovicích, jehož ústředním motivem byla práce nově vytvořeného pracoviště, kde pět sociálních terénních pracovníků pomáhá lidem v nesnázích. Nikdo nepochybuje o tom, že po zrušení sociálních odborů na pověřených úřadech je takových pracovníků opět třeba, a to nejen v pohraničí.

Komentář k dokumentu, který si můžeme přečíst na internetových stránkách www.Ceskatelevize.cz/porady/-nas-venkov/, mne však doslova "zvedl ze židle". Po úvodních slovech, o fungování nového systému terénních sociálních pracovníků v Poběžovicích, se dozvídám, kde to vlastně žijí. Cituji z komentáře:

"Dokument vypráví o vesnici Poběžovice, která patří mezi několik míst v naší republice, v nichž to tzv. 'šlape". Vzhledem k tomu, že leží v příhraniční oblasti, trpí vysokým po-

čtem sociálně slabých občanů, na okraji vsi je většina domů oprýskaných, najdeme tu panelákové bytovky s vymláčenými okny a nepořádkem všude kolem".

Nedalo mi to a večer jsem oběhla Poběžovice - zřejmě mi něco, za těch 38 let, co v zde žiji, uniklo!!? Ať hledám, jak hledám, panelákové bytovky s vymláčenými okny nenajdu. Naopak vidím miliony, které jsme jako vlastníci bytových jednotek investovali do modernizace svých bytů, do zateplení bytových domů, do nových a opravených rodinných domů, vyměněných oken a upravených zahrad. Nevím, co myslí paní redaktorka či redaktor dokumentu slovy „nepořádek všude kolem", ale pokud to byly prašné ulice mezi rodinnými domy, chybějící chodníky, neudržované komunikace, pak to není o sociální práci, ale o práci představitelů obce. Každá obec by měla mít zájem

prezentovat sebe a své občany dobře, jak v místních, tak o to více v celorepublikových médiích. Netěší mne, když se dozvídám spolu s obyvateli této země, že vesnice Poběžovice patří mezi sociálně vyloučené a nám poběžovickým až do teď nevadilo, že žijeme: „V zůstalém pohraničí mezi nepořádkem, oprýskanými domy a vyslepenými paneláky". Nebojme se ale, čteme dále v komentáři, to teď napravi osvěta pěti sociálních pracovníků a osviceného starosty. Režie pořadu si dala velkou práci, abychom v Poběžovicích a okolí nezahledli ani jeden nový nebo opravený dům, či, nedej bože, hezké nebo upravené zákoutí, dojem neutěšenosti umocnilo několik opakovaných záběrů pracovníce desinfekující si ruce. Myslím, že každý soudný člověk, který nežije s klapkami na uších a očích ví, že naopak náš pohraniční region na tom není vůbec tak špatně. V každé vesnici a městě

(na rozdíl od mnoha jiných v České republice) rostou nové rodinné domy, opravují se stávající, opravují se bytovky. Nezaměstnanost je zde minimální, nabídka práce je jak v blízkém Německu, tak u nás. Právě naopak, všeobecným „stráškem" začíná být nedostatek pracovních sil. Poběžovice a okolí nejsou výjimkou, ale samozřejmě i zde existují sociální problémy, jako všude jinde v republice.

Nechci polemizovat o významu nebo počtu sociálních pracovníků v Poběžovicích, ale nepovažuji za šťastné prezentovat se před světem tímto způsobem a opravdu mi to vadí.

Máme redaktory a novináře dobré, méně dobré a špatné. Do jaké kategorie patří autoři dokumentu a jeho komentáře, nechť posoudí po přečtení a zhlédnutí dokumentu každý sám.

Ing. Irena Lindová - obyvatelka Poběžovic

Dominika Adamcová reaguje na televizní pořad

Sociální práce, sociální pracovníci a pomoc lidem ANO, ale myslím, že by se vše dalo prezentovat lepším způsobem než z našeho města, dělat druhé Nemanice.

Na tento dokument a jeho popis existují dva odlišné pohledy:

Jeden, který poukazuje, že je vše v pořádku a ten druhý, myslím většiny, kteří v Poběžovicích vyrostli, a i přes nedostatky, zde žijí rádi, urážlivý a ponižující.

Já se samozřejmě přikláním k pohledu druhému i přes to, že v pořadu vystupuji.

Mrzí mě, že dobrovolníci z akce Uklid'me Česko, kteří šli uklízet ne-

pořádek za město, protože naše "vesnice" je uvnitř, díky dobré práci technických služeb uklizená, byli součástí tohoto pořadu. Bohužel z natočených záběrů z úklidové akce, jich bylo do dokumentu nakonec použito jen pár.

Věřím, že dobrovolníci z akce Uklid'me Česko tento pořad neodradil a zapojí se spolu se mnou i v příštím roce, tentokrát bez účasti televize.

Doufáme, že v dalším čísle zpravodaje vyjde vyjádření České televize, které celou nepřijemnost s popiskem dokumentu vyřeší.

D. Adamcová

Politováníhodná záměna Poběžovic s Nemanicemi

Na základě podnětů místních občanů jsem kontaktovala autorku pořadu Náš venkov, režisérku Eriku Hníkovou.

Konzultovala jsem s ní informace úvodního článku k dílu Sociální jízda. Paní Hníková byla z článku sama velmi překvapena, protože pořad se snažil vysvětlit, že práce sociálních pracovníků není o přidělování dávek a podporování lidí, kteří se chtějí žít ve státních penězích, ale že je to hlavně práce s lidmi, kteří se

dostanou do akutní životní situace, ze které sami nevidí východisko.

Politováníhodným omylem byl popis města Poběžovice, kde pravděpodobně došlo k záměně s obcí Nemanice. Tyto informace byly zveřejněny dramaturgem pořadu s nímž paní Hníková nyní jedná o nápravě. Vzhledem k tomu, že náprava se nestihne do uzavěrky tohoto zpravodaje, bude zveřejněna v příštím čísle Poběžovicka.

Markéta Junková

Rodinné a komunitní Montessori centrum Pelíšek
v Poběžovicích

ve spolupráci s Městským kulturním a informačním střediskem Poběžovice

vás zve na výstavu

(Ne)známý

František Purghart a jeho dílo

Vernisáž výstavy se uskuteční:

20. 6. 2018 od 17:30 v Pelíšku

Výstava pro veřejnost zpřístupněna od 25. 6. 2018

Poběžovice nám. Míru 55, <http://centrumpelisek.cz/webnode.cz>

Vážení přátelé,
srdečně vás zveme na třetí ročník oficiálního

ZAHÁJENÍ SEZÓNY Penzionu Pohoda.

Kdy? V sobotu

23.6. 2018 od 15 hodin

Kde? Na zahradě za penzionem

Již tradičně budeme rožnit prasátko, grilovat, popíjet,
zpívat a snad i tančit ☺☺☺

Těšíme se na vás.
Váš Penzion Pohoda

Hora Svatého Václava 17
345 22 Hora Svatého Václava
Tel: 777 12 68 64
pohodapension@seznam.cz

Od Čerchova pod Popocatepetl

Připomíná mexická píseň La Paloma svou tklivou českou píseň Hřbitove, hřbitove?

Nikoliv s cestovní kancelář, sportovním družstvem nebo v pracovním týmu, jak by se na první pohled zdálo. A také není miněna současnost, nýbrž počátek šedesátých let devatenáctého století, kdy se v Mexiku rozvíjelo velké politické dobrodružství i velké drama mnoha lidských osudů. Ve hře zde totiž byly mocenské zájmy evropských zemí - Anglie, Francie a Španělska, které hleděly získat důležité pozice v této středoamerické zemi především v politicko-ekonomické oblasti. Pozorně proto sledovaly vnitropolitické rozpory mezi liberály a konzervativci, vedoucí až k občanské válce. Vypovězení platby zahraničních půjček pak bylo už pouze bezprostřední záminkou k vojenské intervenci na počátku roku 1862. Anglická a španělská vojska, která se společně s Francouzi vylodila na východním pobřeží v přístavu Vera Cruz, se za několik neděl stáhla, oddíly vyslané Napoleonem III. však už zůstaly. Nejprve pod velením generála Foreye, od září pak neblaze proslulého generála a později maršála Bazaina. Ctižádostivý francouzský císař sledoval v Mexiku vlastní ambice, jeho maršál pak vedle válečného lesku i zcela hrabivé cíle. Bazainova vojska pak nastoupila tažení na hlavní město, které po porážce mexických oddílů patřících pod velení prezidenta Benito Juareze padlo do rukou Francouzů 7. června 1863. Do sídla aztéckých panovníků i španělských mistokrálů měl vstoupit jako nový monarcha rakouský arcivévoda Maxmilián, mladší bratr císaře Františka Josefa I. Dvaatřicetiletý plavovlasý rakouský admirál s melancholickým pohledem pro Habsburky tak typickým byl Napoleonem III. totiž vybrán a podporován jako budoucí mexický císař. Se svou manželkou, belgickou princeznou Charlottou, dorazil Maxmilián po dlouhé cestě od Jadranu do Vera Cruzu 12. června 1864. Nového vládce doprovázel i

sedmitisícový kontingent dobrovolníků najatých v zemích tehdejšího rakouského mocnářství. Velitelem Rakouského dobrovolnického sboru - čili jak zněl oficiální německý titul Österreichischer Freiwilligen Corps - byl generál hrabě Thurn-Hohenstein. Uvedené těleso odpovídalo svým složením národnostní skladbě dunajské monarchie, neboť vedle převládajících Rakušanů a Maďarů byli v něm zastoupeni Poláci, Češi a Moravané, Chorvaté i Italové. Nalodili se v dubnu 1864 v Terstu na Jadranu a za několik týdnů dorazili do Mexika. Zde se k nim připojila tisícovka Belgicánů, poslaných na podporu manželskému císařskému páru Maxmiliánovým tchánem, belgickým králem Leopoldem. Společně s francouzskými oddíly měli vojáci z Rakouska i z Belgie bojovat proti Juarezovým jednotkám a bránit císaře.

V rakouském sboru, rozloženém v Mexiku především v hlavním městě a okolí, a potom v městech Puebla a Orizaba, sloužili zejména myslivci, většinou vysloužilci známých a dobře vycvičených jeřábalionů, patřících k elitním formacím monarchie. V Mexiku také byli nasazeni ve stejnokrojích na svou dobu velmi moderních a pohodlných: modrých blůžkách, podobných velmi známým uniformám 1. světové války, s klobouky a v červených pumpkových kalhotách, poté zvaných „mexikánskými“ a odpovídajících barvou odstínu obdobným, nošených francouzskými spojenci. Stejně byli oblečení i ženisté a dělostřelci, kterých ovšem bylo poskrovnu a nové stejnokroje, poněkud ovšem jiného střihu, měly i dva pluky jízdy - většinou maďarských husarů a převážně z polských dobrovolníků složených hulanů.

Z domácích přívrženců monarchie postavil hrabě Khevenhüller další pluk zvaný Los Colorados; jednalo se o červeně - tedy v císařské barvě - oděné husary. Vedle palácové gardy pak byly zřízeny i četnické

Myslivec rakouského dobrovolnického sboru v Mexiku 1864-1867.

patroly, které zřídil další aristokratický účastník tažení hrabě Wickeberg a jiný šlechtic z Maxmiliánova doprovodu baron Hammerstein vytvořil nový pěší útvar. Domáci Caballero la Madrid postavil na obranu císaře podle francouzského vzoru jízdní myslivce, čili Cazadores a Caballo. Svůj malý útvar poslal i egyptský paša. Dvojnásobně exoticky působící vojáci egyptského praporu ve svých uniformách arabsko-tureckého střihu mezi kaktusy náhorní mexické planiny pak přišli od pyramid faraonů k pyramidám aztéckým. Přes zvučná jména a impozantní vzhled všech jmenovaných a dalších jednotek však se situace začala po počátečních úspěších vracet v Maxmiliánův neprospěch. Hlavní jeho opora, francouzská expediční armáda, byla v březnu roku 1867 stažena, stejně jako ostatní dobrovolné formace - mezi nimi i Rakušané. Bazaine byl ostatně proti Maxmiliánovi zaměřen od samého počátku a při od-

chodu prodal zbylou municii republikánům pod Benito Juarezem. Tak se císař stal nakonec tragickou obětí dobrodružné politiky stejné ctižádostivosti jako neschopného Napoleona III. i jeho maršála. Hrstka věrných zůstala s opuštěným Maxmiliánem až do trpkého konce.

Moc monarchistů se zhroutila a úspěšně vedená guerillová válka proti intervencím a císaři dosáhla triumfu. Drama nakonec vyvrcholilo v červnu roku 1867, kdy zajatý císař - padl ostateň do rukou republikánů zradou vlastního plukovníka Lopeze - byl se svými druhy 19. června 1867 popraven na dvoře haciendy ve městě Querétaro severně od hlavního města.

Mezi dobrovolníky sloužil i domažlický rodák Josef Krečmar, který jako myslivec 11. myslivecké kompanie byl dokonce dekorován dnes poměrně vzácnou a v době bojů nepříliš často udělovanou císařskou Medailí za vojenské zásluhy. Podle dekretu dochovaného v Muzeu Chodsko

v Domažlicích se tak stalo 28. března 1866 v Ciudad Mexico. Vyznamenaný Domažličan zvaný José měl štěstí a tažení přežil, jak potvrzuje další dokument, tedy propouštěcí potvrzení datované v jadranškém Terstu 6.4.1867.

Čeští „Mexikáni“ měli tedy nač vzpomínat. Ale ani v Mexiku nezůstal jejich pobyt bez odezvy. Známa píseň „La Paloma“ se svou tklivou melodií připomíná českou „Hřbitove, hřbitove“ a měla být tedy přivezena do Mexika Maxmiliánovými dobrovolníky. Někteří se i usadili v kraji pod Popocatepetlem a pro některé byla cesta do Mexika cestou poslední. Po takřka 150 letech, které uplynuly od celé exotické expedice, jsou mexické události oněch časů překruty množstvím pro střední Evropu důležitějších dějů, z nichž byla téměř záhy následující válka s Pruskem roku 1866 s velkou bitvou u Hradce Králové.

PhDr. Jan Vogeltanz

Pietním aktem si připomněli oběti války

V pátek 4. května 2018 v podvečer byl na místním hřbitově v Poběžovicích Dominikou Adamcovou, vedoucí MKIS Poběžovice, zahájen Pietní akt k uctění památky obětí 2. světové války, na kterém přivítala zhruba 20 účastníků. V proslovu kladla důraz na neustálé připomínání a zdůrazňování tohoto válečného konfliktu a události jejího průběhu, hlavně u mladé generace, která je naší budoucností. V závěru citovala Johna Fitzgeralda Kennedyho „Lidstvo musí války ukončit, jinak války ukončí lidstvo.“

Proslov starosty města Mgr. Hynka Řihy, kromě připomenutí krvavé historie válečných let přiblížil také okolnosti pochodu smrti žen z koncentračního tábora z Helmbrechtsu do Prachatic. Cesta tohoto pochodu vedla i přes Poběžovice a některé z jeho obětí jsou pochovány právě na zdejších hřbitově. Ve své řeči zdůraznil i povinnost naší a všech dalších generací připomín-

nat si, jakou zřudnou tvář může lidem vtisknout ideologie rasové a národnostní nenávisti, díky níž se životy a základní lidská práva jiných stávají naprosto bezcenné a jež je záminkou pro jejich hromadné, naprosto bezcitné vraždění. Následoval přednes tematické básně, v podání žákyně základní školy, Jany Nemergutové.

Po skončení slavnostního proslovu zazněla státní hymna České republiky a následovalo položení věnců na hroby obětí 2. světové války. Cestnou stráž u hrobu židovských žen z pochodu smrti, drželi členové Sboru dobrovolných hasičů Drahotín, ve slavnostních uniformách.

Pozvánka na výstavu o Fr. Purghartovi

K městu Poběžovice se pojí mnoho významných osobností. Jsou pro nás známé, méně známé či dokonce téměř neznámé. Do té poslední skupiny si troufám zařadit i pana ing. Františka Purgharta, kterého znají jen ti, co se zajímají o historii Poběžovic a okolí a kteří tak díky svému zájmu nahlédli do Purghartovy kroniky. Je to neuvěřitelné dílo. Pan Purghart ale kronikou neskonal. Zanechal po sobě mnoho historických spisů, náčrtů, kreseb, map, odborných přednášek, článků do různých periodik atd. V Poběžovicích prožil deset let svého života a přesto ho naše krajina a historie tak uchvátila, že se regionální historie pro něj stala celoživotním koníčkem. Byl uznávanou poběžovicou osobností i v době, kdy již v Poběžovicích ani nežil. Dochoval se např. dopis z roku 1965, kdy ho předseda MNV žádal o pomoc při záchraně poběžovickeho zámku před demolici. Letos to bude 115 let, co se František Purghart narodil. Na toto půlkulaté výročí upozornila paní Mgr. Marie Špačková během své před-

nášky v Rodinném a komunitním centru Pelíšek. Nás "Pelíškovce" to inspirovalo k tomu, abychom o panu Purghartovi přichystali výstavu. Díky spolupráci s Městským kulturním a informačním střediskem budete moci nahlédnout i do originálu kroniky, která bude vystavena v prostorách střediska. Originál zápůjčí Okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně. Více již neprozradíme, přijďte se do Pelíšku na výstavu podívat.

Eva Vondrašová

UPOZORNĚNÍ
Městský úřad
Poběžovice
upozorňuje,
že poplatek
za odpady
je možno uhradit
nejpozději do
30.6.2018.